

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL xxxxxxxxxxxxxx
SECȚIA I CIVILĂ

Dosar nr. xxxxxxxxxxxxxx

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de xxxxxxxxxxxxxx

Președinte - xxxxxxxxxxxxxx

Judecător - xxxxxxxxxxxxxx

Grefier - xxxxxxxxxxxxxx

Pe rol fiind pronunțarea asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, formulată de apelantul-reclamant xxxxxxxxxxxxxx, cu domiciliul ales la xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx.

Prezența și susținerile orale ale părților au avut loc în ședința publică din data de 29 ianuarie 2025, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta, când instanța, având nevoie de timp pentru studierea actelor și lucrărilor dosarului, a amânat pronunțarea cauzei la data de 12 februarie 2025, 17 februarie 2025, respectiv 19 februarie 2025, când a dat următoarea încheiere:

CURTEA:

Deliberând asupra cererilor de sesizare a Î.C.C.J. și a Curții Constituționale , reține următoarele:

Expunerea litigiului:

Prin cererea înregistrată la Tribunalul xxxxxx sub nr. xxxxxx reclamantul xxxxxx, în contradictoriu cu pârâtele Casa Județeană de Pensii xxxxxx și Tribunalul xxxxxx, a solicitat anularea deciziei nr. 7 din 02.11.2021 emisă de Casa Județeană de Pensii xxxxxx și obligarea:

- pârâtei Casa Județeană de Pensii, la utilizarea venitului brut așa cum este stabilit prin sentința civilă nr. xxxxxxxx a Tribunalului xxxxxx, definitivă prin Decizia civilă xxxxxx a Curții de Apel xxxxxx și prin sentința civilă nr. a Tribunalului xxxxxxxx;

- pârâtei Casa Județeană de Pensii la emiterea unei noi decizii privind recalcularea pensiei de serviciu potrivit primului petit al contestației, respectiv a stabilirii pensiei de serviciu, potrivit hotărârilor judecătorești mai sus amintite prin utilizarea ca bază de calcul a venitului brut stabilit de acestea;

- pârâtei Casa Județeană de Pensii la plata drepturilor recalculate și actualizate cu indicele de inflație până la data plății efective;

- pârâtei Casa Județeană de Pensii la plata dobânzii legale aferente pentru suma datorată de pârâtă;

- pârâtei Tribunalul xxxxxx, la eliberarea unei adeverințe tip conform dispozițiilor art.34 alin. 5 din Codul Muncii și Anexei 1 (norme metodologice din Legea nr. 303/2004) având în vedere calitatea acestuia de ultim angajator și a sentinței civile nr. 793 din 24.03.2021 pronunțată de Tribunalul xxxxxx și a Ordinul nr. 2295 din 7.12.2021 al Procurorului General al României.

În ceea ce privește competența, arată că sunt incidente dispozițiile art. 127 alin. 3 C.proc.civ., în raport de calitatea Tribunalului xxxxxx de pârât în această cauză, astfel că Tribunalul xxxxxx este instanța competentă să soluționeze această cauză, fiind situat în raza curții de apel învecinate.

În motivare a arătat că la data de 01.09.2021 a înregistrat la Casa Județeană de Pensii xxxxxx cererea cu nr. xxxxxxxx prin care a solicitat deschiderea dreptului la pensia de serviciu având în vedere că îndeplinea condițiile prev. de Legea 303/2004 republicată.

La acea dată, ca și în prezent acesta îndeplinește funcția de judecător la Judecătoria xxxxx cu o vechime în magistratură de peste 25 ani (25 ani și 3 luni la data emiterii deciziei de pensionare) numai în funcția de judecător, respectiv procuror.

În baza actelor din dosarul de pensionare pârâta Casa Județeană de Pensii xxxxxx a emis decizia de pensionare 396129/02.11.2021, decizie care a avut la bază adeverințele de venit 839/22.10.2021 și 838 din aceeași dată eliberate de Tribunalul xxxxxx.

Casa Județeană de Pensii xxxxxx a luat în calcul la stabilirea pensiei de serviciu venitul brut comunicat prin aceste adrese respectiv suma de 21902 lei deși la data de 25.10.2021 reclamantul a depus la dosarul de pensionare când încă acesta se afla în lucru înscrișuri atașate cererii cu nr. 66075/25.10.2021.

Astfel a cerut pârâtei Casa Județeană de Pensii xxxxxx ca la data emiterii deciziei de pensionare aceasta să ia în considerare venitul brut aferent luni septembrie 2021, ultima lună de salarizare potrivit legii și venitul brut stabilit prin hotărâri judecătorești definitive prin care i s-a recunoscut aplicarea la salariu a coeficientului de multiplicare 19 și a VRS 605 lei.

Pârâta Casa Județeană de Pensii xxxxxx în mod neîntemeiat nu a avut în vedere ca baza de calcul utilizată la stabilirea pensiei de serviciu și quantumul venitului brut realizat pe luna septembrie 2021 în funcție de drepturile salariale acordate de cele două hotărâri judecătorești mai sus amintite (coeficient de multiplicare 19 și VRS 605 lei).

A depus cu acea ocazie la dosarul de pensionare și expertiza extrajudiciară pentru stabilirea sumelor precum și o adeverință emisă conform anexei 1 la Legea nr. 303/2004 de către Curtea de Apel xxxxxx pentru un alt judecător, respectiv sentința civilă nr. xxxxxxxxx prin care Tribunalul xxxxxx a obligat Casa Județeană de Pensii să-i recalculeze celui judecător pensia de serviciu și în funcție de drepturile salariale recunoscute de instanța de judecată.

Este adevărat că a solicitat și reclamantul Curții de Apel xxxxxx și Tribunalului xxxxxx o adeverință pentru stabilirea pensiei de serviciu care să includă și drepturile salariale câștigate în instanță, însă Tribunalul xxxxxx prin adresa nr.842/22.10.2021 comunicată de asemenea pârâtei Casa Județeană de Pensii a precizat că a solicitat Ministerului Justiției prin adresa nr. 824/18.10.2021 „clarificarea situației sale în sensul de a se emite ordin de salarizare potrivit titlurilor executorii”, însă, până la data introducerii prezentei acțiuni, acest fapt nu s-a întâmplat.

Hotărârile judecătorești constitutive de drepturi salariale, definitive se bucură în continuare de atributele conferite de lege unui titlu executoriu, acest drept existând efectiv și permanent, lună de lună, în lipsa anulării acestora printr-o altă hotărâre judecătorească ori prin vreun act normativ ulterior emis de puterea legiuitoare.

Potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016 decizie care reține că „nivelul maxim al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile...” și a Deciziei nr. 23 din 29 iunie 2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Totodată și Ministerul Justiției, în calitate de ordonator principal de credite, a alocat ordonatorului secundar de credite, Tribunalul xxxxxx, fondurile necesare plății diferențelor bănești corespunzătoare, eșalonate, sumă ce va plătită reclamantului și pentru care mi se vor reține contribuțiile de asigurări sociale, fapt care justifică, o dată în plus, includerea acestui drept la calcularea pensiei de serviciu. Prin urmare, chiar și în lipsa unui ordin de salarizare emis de Ministrul Justiției, ordonatorul principal de credite a recunoscut creanța datorată, respectiv titlul executoriu.

La paragraful 51 din Decizia nr. 23 din 29 iunie 2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept se menționează: „Circulara Ministerului Justiției nr. 124.785 din 22 noiembrie 2008, care a dispus ca pentru o practică unitară la nivelul curților de apel, la stabilirea, recalcularea sau actualizarea pensiilor de serviciu ale magistraților să fie incluse în baza de calcul hotărârile judecătorești definitive și executorii de drept privind creșterile salariale, chiar dacă plata acestor drepturi se va face ulterior”.

Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 36 din 4 iunie 2018, a stabilit următoarele: „în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (51) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu

modificări și completări prin Legea nr., 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, soluția egalizării indemnizațiilor la nivel maxim are în vedere și majorările și indexările recunoscute prin hotărâri judecătorești unor magistrați sau membri ai personalului auxiliar, indiferent dacă ordonatorul de credite a emis sau nu ordine de salarizare corespunzătoare.”

Dreptul recunoscut printr-un titlu executoriu, chiar și în lipsa unui ordin de salarizare rezultă și din motivarea Deciziei nr. 36 din 4 iunie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept care a stabilit în paragrafele 78 și 79 din decizie că „a aprecia că nivelul maxim al salarizării nu poate include drepturile obținute prin hotărâri judecătorești definitive decât dacă au fost emise ordine de salarizare ar însemna să fie lăsată la latitudinea ordonatorilor de credite consecința aplicării sau neaplicării prevederilor legale. Cu alte cuvinte, ar însemna ca neexecutarea unei hotărâri judecătorești definitive să producă consecințe juridice în sensul privării unor titulari de drepturile lor specifice.

Chiar dacă în cauză hotărârile judecătorești pronunțate pentru obținerea unor drepturi salariale au efecte doar între părțile ce au luat parte la judecată, totuși se observă că hotărârile judecătorești prin care s-a recunoscut majorarea indemnizației de încadrare, cum sunt cele prin care s-au stabilit majorările de 2%, 5% și, respectiv, 11% acordate magistraților și personalului asimilat, în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 10/2007, nu vizează situații de fapt particulare, ci aplicarea unor prevederi legale cuprinse în acte normative, care au aplicabilitate generală.”

Potrivit dispozițiilor art. 82 alin. 1 și 2 din Legea nr. 303/2004 republicată „Judecătorii (...) se pot pensiona la cerere și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare brută lunară sau de salariul de bază brut lunar, după caz, și sporurile avute în ultima luna de activitate înainte de data pensionării.

Judecătorii (...) se pot pensiona la cerere, înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani, și beneficiază de pensia prevăzută la alin. (1), dacă au o vechime de cel puțin 25 de ani numai în funcția de judecător(...).”

Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 23 din 29 iunie 2015, a stabilit următoarele: „în interpretarea dispozițiilor art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 7 alin. (1), (2) și (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.275/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, și ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, referitoare la pensiile de serviciu și la acordarea indemnizațiilor pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, drepturile acordate prin hotărâri judecătorești irevocabile privind creșterile salariale de 2%, 5% și 11% prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 10/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, aprobată cu modificări prin Legea nr. 231/2007, cu modificările ulterioare, se încadrează în sintagma de "indemnizație avută" și vor fi luate în considerare la stabilirea pensiei de serviciu a magistraților.”

Chiar dacă Decizia nr. 23/2015 se referă la alte drepturi salariale acordate magistraților prin hotărâri judecătorești, consecințele juridice ale acesteia sunt aplicabile și în cazul de față, iar în raport de dispozitivul Deciziei nr. 23/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție „indemnizația avută” de acesta în luna septembrie 2021 este cea stabilită de cele două hotărâri judecătorești și trebuie luată în considerare la stabilirea pensiei de serviciu a sa.

Astfel, la paragraful 65 din Decizia nr. 23/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept se arată că „Art. 82 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se referă la indemnizația avută de magistrat în ultima lună de activitate, or din interpretarea gramaticală a acestui text de lege, general acceptată și confirmată de practica judecătorească, rezultă că legiuitorul a avut în vedere indemnizația avută în drept, iar nu veniturile efectiv încasate. De altfel, în activitatea de legiferare, este vizată întotdeauna o stare de drept, iar nu una de fapt.”

Revenind la speța de față, venitul brut aferent lunii septembrie stabilit de cele doua hotărâri judecătorești, reprezintă „indemnizația avută în drept” de acesta, conform dispozițiilor deciziei nr. 23/2015, iar nu venitul brut încasat în cuantum de 21.905 lei avut în vedere de pârâtă ca bază de calcul la stabilirea pensiei de serviciu.

Menționează și Decizia Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.029 din 21 decembrie 2016, prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că „dispozițiile art. 3¹ alin. (12) din OUG nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt neconstituționale.”

La paragraful 35 din Decizia nr. 794/2016 instanța de control constituțional a constatat că "potrivit Deciziei Plenului Curții Constituționale nr. 1/1995 privind obligativitatea deciziilor sale pronunțate în cadrul controlului de constituționalitate, puterea de lucru judecat ce însoțește actele jurisdicționale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta. Astfel, Curtea reține că atât considerentele, cât și dispozitivul deciziilor sale sunt general obligatorii, potrivit dispozițiilor art. 147 alin.(4) din Constituție, și se impun cu aceeași forță tuturor subiectelor de drept".

Curtea Constituțională, în decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016, la paragraful 24, a stabilit că „înfăptuirea justiției, în numele legii, are semnificația că actul de justiție izvorăște din normele legale, iar forța lui executorie derivă tot din lege. Altfel spus, hotărârea judecătorească reprezintă un act de aplicare a legii pentru soluționarea unui conflict de drepturi sau interese, constituind un mijloc eficient de restabilire a ordinii de drept democratice și de eficientizare a normelor de drept substanțial. Datorită acestui fapt, hotărârea judecătorească — desemnând tocmai rezultatul activității judiciare — reprezintă, fără îndoială, cel mai important act al justiției. Hotărârea judecătorească, având autoritate de lucru judecat, răspunde nevoii de securitate juridică, părțile având obligația să se supună efectelor obligatorii ale actului jurisdicțional, fără posibilitatea de a mai pune în discuție ceea ce s-a stabilit deja pe calea judecătorești. Prin urmare, hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă se situează în sfera actelor de autoritate publică, fiind investită cu o eficiență specifică de către ordinea normativă constituțională. Pe de altă parte, un efect intrinsec al hotărârii judecătorești îl constituie forța executorie a acesteia, care trebuie respectată și executată atât de către cetățeni, cât și de autoritățile publice. Or, a lipsi o hotărâre definitivă și irevocabilă de caracterul ei executoriu reprezintă o încălcare a ordinii juridice a statului de drept și o obstrucționare a bunei funcționări a justiției" (a se vedea în accl sens Decizia nr.686 din 26 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.68 din 1 ianuarie 2015, paragraful 20, Decizia nr.972 din 21 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I, nr.800 din 28 noiembrie 2012, și Decizia nr.460 din 13 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.762 din 9 decembrie 2013). De asemenea, prin Decizia nr.460 din 13 noiembrie 2013 precitată, Curtea a stabilit că „sensul art. 124 alin.(1) din Constituție este acela că organele care înfăptuiesc justiți; și care, potrivit art. 126 alin.(1) din Constituție, sunt instanțe judecătorești trebuie să respecte legea, de drept material sau procesual, aceasta fiind cea care determină comportamentul persoanelor fizice și juridice în sfera publică și în circuitul civil. Dispoziția constituțională consacră principiul legalității actului de justiție" și trebuie corelată cu prevederea art. 16 alin.(2) din Constituție, potrivit căreia „Nimeni nu este mai presus de lege", și cu cea a art. 124 alin.(3) din Constituție, care prevede alte două principii constituționale: independența judecătorului și supunerea lui numai legii."

Instanța de control constituțional a reținut în decizia nr.794 din 15 decembrie 2016 la paragraful 27: "Or, aplicând considerentele de principiu rezultate din jurisprudența constituțională precitată, Curtea constată că excluderea majorărilor salariale stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești, de la calculul nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul autorității publice, afectează art. 124 și art. 126 din Constituție."

Prin raportare la art.1 alin.(3) din Constituție privind statul de drept, art.1 alin.(4) din Constituție privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 124 din Constituție privind înfăptuirea justiției și art. 126 din Constituție privind instanțele judecătorești, apreciez că hotărârile judecătorești la care am făcut referire mai sus, ale Tribunalului xxxxxxxxx și Curții de Apel xxxxxx - a căror autoritate de lucru judecat determină prezumția că dezlegarea problemei de drept izvorăște din normele legale, și a căror forță executorie derivă tot din lege - excluse expres de pârâtă la

recalcularea pensiei de serviciu, este de natură a afecta un principiu fundamental al statului de drept, respectiv principiul separației puterilor în stat.

Chiar dacă Deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și Decizia Curții Constituționale se referă la alte drepturi salariale și indemnizații acordate magistraților, principiile de drept enunțate își găsesc aplicabilitatea și în cauza de față.

Deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept sunt obligatorii pentru instanțele judecătorești potrivit dispozițiilor art. 521 alin. 3 din Codul de procedură civilă, iar deciziile pronunțate de Curtea Constituțională sunt general obligatorii potrivit dispozițiilor art. 147 alin. 4 din Constituție și art. 31 alin. 1 din Legea nr. 47/1992 republicată, privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Alegerea pârâtei, în mod aleatoriu și nejustificat, ca bază de calcul utilizată la stabilirea pensiei de serviciu, a sumei mai mici, fără a avea în vedere sumele brute stabilite pe cale judecătorească, reprezintă o gravă încălcare a dreptului subsemnatei la pensia de serviciu convenită în mod real și nerespectarea hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile.

În ceea ce privește obligarea Tribunalului xxxxxx să emită o adeverință de salarizare pentru stabilirea pensiei de serviciu luând în calcul și VRS 605 arată că acest fapt este necesar având în vedere argumentele anterior prezentate dar și pentru că la data de 07.12.2021 o altă categorie de magistrați, procurori au primit Ordin de salarizare prin care li s-a recunoscut și pentru viitor VRS 605 lei situație identică cu cea care îl privește.

În drept, a invocat dispozițiile: Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, Decizia nr. 23 din 29 iunie 2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Decizia nr. 36 din 4 iunie 2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016 pronunțată de Curtea Constituțională, art. 139 alin. 1 din Legea nr. 127/2019 privind sistemul public de pensii, art. 29 alin. 1 lit. a din O.U.G. nr. 80 din 26 iunie 2013 privind taxele judiciare de timbru.

Pârâta Casa Județeană de Pensii xxxxxx a depus **întâmpinare**, solicitând respingerea acțiunii, ca netemeinică și nelegală.

În motivare a arătat că prin sentința civilă nr. xxxxxx a Tribunalului xxxxxx, definitivă prin Decizia Civilă nr. xxxxxxxxxxxx a Curții de Apel xxxxx s-a statuat cu putere de lucru judecat ca pârâții Tribunalul xxxxxx și Curtea de Apel xxxxx au fost obligați la recalcularea indemnizațiilor de încadrare convenite reclamanților pentru perioada desfășurată în cadrul Tribunalului xxxxxx, Curții de Apel xxxxxx și/sau instituțiilor arondate începând cu data de 15.04.2019 și, în continuare, prin valorificarea coeficientului de multiplicare de 19, 00 stabilit în Anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, lit. A, pct. 13.

Casa Județeană de Pensii xxxxxx nu a fost parte în Dosarul nr. xxxxxx și nu poate proceda la recalcularea pensiei contestatorului atât timp cât operațiunea de recalculare trebuie îndeplinită de pârâții nominalizați prin hotărâre judecătorească definitivă, respectiv angajatorii reclamanților din dosar.

De altfel, chiar Tribunalul xxxxx prin adresa nr. xxxx/22.10.2021 a comunicat contestatorului ca a solicitat Ministerului Justiției clarificarea situației în sensul de a-i emite ordin de salarizare potrivit titlului executoriu.

Mai mult, casele teritoriale de pensii nu au competențe în ceea ce privește recalcularea drepturilor salariale ale contestatorului în baza unei hotărâri judecătorești care nu îi este opozabilă întrucât situația drepturilor sale salariale este cunoscută numai de către angajator (în speță Tribunalul xxxxxx, comunicată instituției de către angajator prin adeverința - tip prevăzută de lege).

Conform art.20 din HG nr. 1275/2005 răspunderea cu privire la stabilirea vechimii în magistratură, a vechimii în funcția de judecător sau de procuror, a mediei veniturilor brute realizate în ultimele 12 luni de activitate înainte de data pensionării și a venitului brut realizat la data pensionării a judecătorilor și procurorilor revine instituției care eliberează adeverința-tip.

Referitor la emiterea unei decizii privind recalcularea pensiei de serviciu al contestatorului în raport de sentința civilă nr. xxxxxxxxxxx a Tribunalului xxxxxx a solicitat respingerea acesteia, întrucât contestatorul va intra în posesia adeverinței -tip emisa de angajator în speță Tribunalul xxxxx, cu calculul efectuat conform hotărârii judecătorești, acesta va putea să o depună la dosarul de pensie.

Cu privire la capetele de cerere prin care contestatorul solicita obligarea Casei Județene de Pensii xxxxxx la plata drepturilor recalculate, actualizate cu indicele de inflație pana la data plății efective și a dobânzii legale aferente, de asemenea sunt solicitate în mod nelegal întrucât nu se poate stabili o culpa în sarcina instituției care a determinat cuantumul pensiei de serviciu convenite acestuia în baza venitului brut stabilit avut în ultima luna de activitate înainte de data pensionării, conform adeverinței nr. xxxxx/22.10.2011 eliberata de Tribunalul xxxxxx.

În drept, a invocat C.proc.civ. și Legea nr. 263/2010.

În apărare, a solicitat proba cu înscrisuri.

Prin încheierea de ședință din data de 18.05.2022, instanța a încuviințat probele cu înscrisuri și expertiză contabilă.

În data de 18.04.2023, a fost depus raportul de expertiză iar în data de 22.12.2023, completarea la raportul de expertiză.

Prin sentința civilă nr. xxxxxx pronunțată la data de 7 martie 2024, Tribunalul xxxxxx a admis în parte cererea.

A obligat pârâțul Tribunalul xxxxxx să emită în favoarea reclamantei o *adeverință-tip pentru pensia de serviciu*, cu respectarea dispozițiilor sentinței civile nr. xxxx/24.03.2021, pronunțată de Tribunalul xxxxxxxx în dosarul nr. xxxxxxxx, respectiv cu includerea unui venit brut pentru ultima lună de activitate în cuantum de 22.084 lei.

A respins capetele de cerere formulate în contradictoriu cu pârâțul Casa Județeană de Pensii xxxxxxxx și cererea de obligare a acestuia la plata către reclamant a cheltuielilor de judecată.

Motivarea sentinței:

Reclamantul a formulat cerere de acordare a pensiei de serviciu înregistrată la pârâta Casa Județeană de Pensii xxxxxx sub nr. 5749/53348 din 01.09.2021, depunând adeverința nr. 838 din 02.10.2021.

La acea dată, potrivit actelor de la dosar și susținerilor părților reclamantul îndeplinea condițiile pentru acordarea pensiei de serviciu, respectiv vechimea în magistratură de peste 25 de ani.

La data de 02.11.2021 pârâta Casa Județeană de Pensii xxxxxxxx a emis decizia nr. 396129 (f. 9), prin care a stabilit pensia de serviciu a reclamantului într-un cuantum de 17.522 lei, prin raportare la un venit brut în ultima lună de activitate de 21.902 lei, conform adeverinței mai sus menționate.

Prin sentința civilă nr. xxxxxx din 24.03.2021 pronunțată de Tribunalul xxxxxxxx în dos. nr. xxxxxxxx (f. 11-22), definitivă prin decizia civilă nr. xxxx din 22.12.2021, pronunțată de Curtea de Apel xxxxxxxx a fost obligat pârâțul Tribunalul xxxxxxxx la recalcularea indemnizației de încadrare a reclamantului raportat la o valoare de referință sectorială de 605,225 lei ce cuprinde majorarea de 25% prevăzută de art. III din OUG nr. 20/2016, începând cu data de 01.08.2016 și în continuare și la plata diferenței dintre drepturile salariale încasate și cele convenite, astfel recalculate, actualizate cu indicele inflației, precum și dobânda legală penalizatoare aferentă, până la data plății efective.

Prin sentința civilă nr. xxxxxx, pronunțată de Tribunalul xxxxxxxx în dosarul nr. xxxxxxxx (f. 23-35), definitivă prin decizia nr. xxxx din 22.02.2021, pronunțată de Curtea de Apel xxxxxxxx (f. 36-53), a fost obligat pârâțul Tribunalul xxxxxxxx la recalcularea indemnizației de încadrare a reclamantului, conform Legii nr. 71/2015 și a OUG nr. 20/2016, începând cu data de 15.04.2019 și în continuare, prin valorificarea unui coeficient de multiplicare de 19,00, stabilit în Anexa la OUG 27/2006, lit. A, pct. 13, precum și la plata către reclamantă, a diferențelor de drepturi salariale rezultate, drepturi actualizate cu indicele de inflație, precum și dobânda legală penalizatoare aferentă, până la data plății efective.

Conform dispozițiilor art. 82 alin. 1 și alin. 2 din Legea nr. 303/2004, aplicabilă în raport de data formulării cererii, „judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, magistrații-asistenți de la Curtea Constituțională și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția jurisdicțională care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi, cu o vechime de cel puțin 25 de ani în funcția de judecător ori procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi se pot pensiona la cerere și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de *indemnizația de încadrare brută lunară* sau de salariul de bază brut lunar, după

caz, și *sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării*; judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și de la Curtea Constituțională, personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția jurisdicțională care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi se pot pensiona la cerere, înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani, și beneficiază de pensia prevăzută la alin. (1), dacă au o vechime de cel puțin 25 de ani numai în funcția de judecător, procuror, magistrat- asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție și de la Curtea Constituțională sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, precum și în funcția de judecător la Curtea Constituțională, judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi. La calcularea acestei vechimi se iau în considerare și perioadele în care judecătorul, procurorul, magistratul-asistent sau personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și judecătorul de la Curtea Constituțională, judecătorul, procurorul financiar și consilierul de conturi la secția jurisdicțională a Curții de Conturi a exercitat profesia de avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, consilier juridic sau jurisconsult.”

Prin considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016 se arată faptul că *„nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare”*, trebuie să includă și *drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile/definitive*, acestea urmând să se stabilească prin raportare la aceeași funcție, grad, gradație, vechime în muncă și în specialitate, aceleași condiții de studii, din cadrul întregii categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică.

Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 23 din 29 iunie 2015, a stabilit următoarele: în interpretarea dispozițiilor art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 7 alin. (1), (2) și (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.275/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, și ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, referitoare la *pensiile de serviciu* și la acordarea indemnizațiilor pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, *drepturile acordate prin hotărâri judecătorești irevocabile* privind creșterile salariale de 2%, 5% și 11% prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 10/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, aprobată cu modificări prin Legea nr. 231/2007, cu modificările ulterioare, se încadrează în sintagma de *„indemnizație avută”* și vor fi luate în considerare la stabilirea pensiei de serviciu a magistraților.

Conform considerentelor instanței supreme, art. 82 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se referă la indemnizația avută de magistrat în ultima lună de activitate, or din interpretarea gramaticală a acestui text de lege, general acceptată și confirmată de practica judecătorească, rezultă că *legiuitorul a avut în vedere indemnizația avută în drept, iar nu veniturile efectiv încasate*. De altfel, în activitatea de legiferare, este vizată întotdeauna o stare de drept, iar nu una de fapt.

În momentul îndeplinirii condițiilor de pensionare, reclamantul avea în patrimoniu dreptul la o indemnizație de încadrare calculată prin raportare la o valoare de referință sectorială de 605,225 lei și un coeficient de multiplicare 19, dobândită pe cale judecătorească. Acest drept era în curs de realizare, plata fiind eșalonată.

Așadar, ca urmare a efectelor hotărârilor judecătorești definitive invocate, reclamantul a dobândit, dreptul la majorarea indemnizației de încadrare avută în ultima lună de activitate înainte de data pensionării, prin prisma dispoziției de recalculare și de plată a drepturilor salariale convenite, chiar dacă obligația nu ar fi fost executată integral (nu a fost și efectiv încasată), ca urmare a eșalonării plății.

Apreciază instanța că încasarea venitului brut și corelativ plata contribuțiilor nu are nicio semnificație în ceea ce privește pensiile stabilite în temeiul Legii nr. 303/2004, în aceste situații

singurul element ce se are în vedere la stabilirea drepturilor de pensie fiind indemnizația de încadrare brută lunară, fiind fără relevanță achitarea acesteia sau plata contribuțiilor.

Din înscrisurile depuse la dosar și din expertiza contabilă efectuată, rezultă că la emiterea deciziei de pensionare atacate a fost avută în vedere în mod corect indemnizația de încadrare comunicată de către angajatorul pârât, însă în cuprinsul adeverinței este menționat un quantum eronat al venitului brut din ultima lună de activitate, de 21.902 lei, deși potrivit expertizei administrate în prezentul dosar acesta avea un quantum de 22.084 lei.

În raport de aceste aspecte, a reținut că al doilea capăt de cerere având ca obiect obligarea pârâtului Tribunalul xxxxxx la emiterea unei noi adeverințe tip cu respectarea sentinței mai sus menționate, apare ca fiind întemeiat.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 13 din Normele de aplicare a Legii nr. 303/2004 „(1) În vederea stabilirii pensiei de serviciu, dosarul de pensie trebuie să cuprindă: [...] b) adeverința-tip pentru pensia de serviciu, conform anexei nr. 1 sau, după caz, anexei nr. 2 la prezentele norme metodologice, întocmită de ultima unitate angajatoare, care va cuprinde vechimea în magistratură, vechimea numai în funcțiile de judecător și de procuror, media veniturilor brute realizate în ultimele 12 luni de activitate înainte de data pensionării și venitul brut realizat la data pensionării. (2) Persoanele prevăzute la art. 82 alin. (5) din lege vor prezenta o adeverință din care să reiasă că au fost eliberate din funcție din motive neimputabile lor, iar adeverința-tip pentru pensia de serviciu va fi completată conform anexei nr. 3 la prezentele norme metodologice. Această adeverință va fi întocmită de unitatea de unde persoana în cauză a fost eliberată din funcție și va cuprinde vechimea în magistratură, vechimea în funcția de judecător sau de procuror, media veniturilor brute ale unui judecător sau procuror, realizate în ultimele 12 luni de activitate înainte de data pensionării, în condiții identice de vechime și nivel al instanței sau parchetului și venitul brut realizat la data pensionării de un judecător sau un procuror, în condiții identice de vechime și nivel al instanței sau parchetului.

Așadar, pârâtul Tribunalul xxxxxx, instanța de unde reclamantul a fost eliberat din funcție, avea obligația de a emite o adeverință-tip cu menționarea venitului brut pentru ultima lună de activitate, însă, deși a emis o astfel de adeverință, acesta nu a indicat corect venitul.

În ceea ce privește modul de stabilire a venitului brut al reclamantului pentru ultima lună de activitate, reține că nu pot fi primite susținerile acestuia referitoare la neaplicarea dispozițiilor art. 38 alin. 6 din Legea nr. 153/2018.

Astfel, pentru stabilirea caracterului temeinic al solicitării în acest sens a reclamantului, instanța trebuie să se raporteze la situația existentă la momentul formulării cererii de chemare în judecată, întrucât trebuie să stabilească existența și întinderea obligației la acel moment.

În cuprinsul considerentelor sentinței civile nr. xxxx din 24.03.2021 pronunțată de Tribunalul xxxxxx în dos. nr. xxxxxx (f. 21 -pagina 21, paragraf 3), referitoare la valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, se face trimitere expresă la dispozițiile art. 38 alin. 6 din Legea nr. 153/2017, iar la momentul formulării cererii de chemare în judecată nu existau alte hotărâri sau acte administrative care să stabilească o situație diferită.

În acest sens, ordinul nr. 2295 din 07.12.2021 al Procurorului General al României, ce vizează magistrații procurori, nu poate fi apreciat ca relevant pentru stabilirea indemnizației reclamantului care nu a avut o astfel de funcție.

Totodată, din cuprinsul sentinței civile nr. xxxx din 20.08.2020, pronunțată de Tribunalul xxxxxx în dosarul nr. 1786/120/2019 (f. 23-35), nu rezultă dacă are în vedere sau nu aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. 6 din Legea nr. 153/2017 la calculul indemnizației de încadrare prin raportare la un coeficient de multiplicare 19 și nu s-a făcut dovada existenței altor hotărâri sau acte administrative care să clarifice acest aspect.

Așadar, reclamantul nu a făcut dovada că indemnizația sa de încadrare ar trebui să fie stabilită prin raportare la o valoare de referință sectorială de 605,225 lei și un coeficient de multiplicare 19, fără aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. 6 din Legea nr. 153/2017.

Însă, în raport de faptul că pârâtul Tribunalul xxxxx a emis o adeverință tip cu menționarea unui venit brut pentru ultima lună de activitate a reclamantului într-un quantum eronat, capătul de cerere vizând acest pârât va fi admis în parte, în limita venitului de 22.084 lei, stabilit prin expertiza contabilă.

În ceea ce privește primul capăt de cerere privind pe pârâta Casa Județeană de Pensii xxxxx, reține că nu este întemeiat.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 14 „Stabilirea, actualizarea și plata tuturor pensiilor de serviciu prevăzute la art. 82, 84 și la art. 85 alin. (2) și (3) din lege se efectuează de către casele teritoriale de pensii”, iar conform art. 15 „Cererea de înscriere la pensie, însoțită de documentația de pensionare și de adeverința-tip, va fi depusă la casa teritorială de pensii în a cărei rază își are domiciliul persoana îndreptățită [...]”.

Coroborând aceste dispoziții cu cele ale art. 103 alin. 1 și 2, 104 alin. 1 și 2 și art. 107 din Legea nr. 263/2010, aplicabile în raport de prevederile art. 82 alin. 8 din Legea nr. 303/2004 și având în vedere că valabilitatea deciziilor de pensionare se stabilește în raport de actele existente în dosarul de pensionare la data emiterii acestora, reține că decizia atacată este legală fiind emisă cu respectarea dispozițiilor legale, în baza adeverinței-tip emise de fostul angajator al reclamantului.

În acest sens, a reținut că stabilirea pensiei de către pârâtul Casa Județeană de Pensii xxxxx nu poate fi făcută decât pe baza adeverinței tip și nu în baza sentinței civile nr. 1058 din 20.08.2020, pronunțată de Tribunalul xxxxxxx în dosarul nr. xxxxx (f. 23-35), aceasta din urmă nefiind opozabilă Casei care nu a fost parte în dosar.

Față de cele ce preced, tribunalul a admis în parte cererea, a obligat pârâtul Tribunalul xxxxxx să emită în favoarea reclamantei o adeverință-tip pentru pensia de serviciu, cu respectarea dispozițiilor sentinței civile nr. xxxx/24.03.2021, pronunțată de Tribunalul xxxxxx în dosarul nr. xxxxxx, respectiv cu includerea unui venit brut pentru ultima lună de activitate în cuantum de 22.084 lei și a respins capătul de cerere formulat în contradictoriu cu pârâtul Casa Județeană de Pensii xxxxx.

Pe cale de consecință, în raport de soluția dată cererii formulate în contradictoriu cu pârâtul Tribunalul xxxxxx, în temeiul dispozițiilor art. 453 și următ. C.proc.civ., a respins cererea de obligare a acestuia la plata către reclamant a cheltuielilor de judecată.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel reclamantul xxxxxxxxxxxxxx.

În motivarea cererii de apel a arătat că potrivit înscrisurilor aflate la dosar respectiv Decretul Președintelui României privind eliberarea din funcția de judecător începând cu data de 15.05.2023, ultima lună de activitate este luna aprilie 2023, situație în care obligarea Tribunalului xxxxx la emiterea unei adeverințe tip care să cuprindă venitul corect de 22084 lei este de discutat deoarece acesta are la bază o valoare de referință mult inferioară (VRS 445 lei).

Totodată având în vedere adeverința emisă de Tribunalul xxxxx pentru suma de 21902 lei este de neînțeles diferența de 122 lei pe care expertul cauzei în RET din 18.04.2023 o găsește ca fiind lipsă în condițiile în care și angajatorul a făcut aplicarea Legii 153/2017, ca și expertul cauzei. Crede că această diferență este o posibilă justificare în vederea neaplicării celor două Ordine de salarizare care și în ultima lună de activitate (aprilie 2023) cât și în septembrie 2021 rețin că pentru stabilirea pensiei de serviciu trebuie avut în vedere venitul de 36.786 lei așa cum a fost calculată de același expert desemnat, respectiv suma de 38532 lei calculat de expertul consilier potrivit RET completare expertiză din 22.12.2023.

Venitul de 22084 lei stabilit de expertul cauzei în RET din data de 18,04,2023, este aferent VRS 445 lei care nu se mai afla în plată de foarte multă vreme nici în raport cu ultima lună de activitate și nici în raport cu septembrie 2021.

Ordinele de salarizare aflate la dosarul cauzei stabilesc în cuprinsul lor că VRS 605 și coeficient 19 erau aplicabile inclusiv în septembrie 2021 și cu atât mai mult în ultima lună de activitate.

Este de notorietate că începând cu aprilie 2023 în plată efectivă a intrat VRS 605,2 lei chiar dacă pentru cei aflați în activitate după ce a ieșit la pensie plata a fost făcută cu întârziere în luna decembrie 2023.

În raport de faptul că instanța a reținut că nu a făcut dovada că indemnizația de încadrare ar trebui făcută prin raportare la VRS 605,2 lei și coeficient 19 fără aplicarea art.38 alin.6 din Legea 153/ 2017 urmează a se observa că cei doi experți în elaborarea celor două RET-URI au administrat și alte înscrisuri emise de angajator, respectiv ordonatorul principal de credite, Președintele ÎCCJ, ordine de salarizare VRS 605,2 lei și coeficient 19 care erau în plată atât în ultima lună de activitate cât și în luna septembrie 2021 nefiind aplicabilă plafonarea potrivit dispozițiilor din cuprinsul acestor ordine.

În aceste condiții neluarea în considerare a acestor ordine de salarizare emise de ordonatorul principal de credite în aplicarea legii este greșită determinând respingerea capetelor de cerere în contradictoriu cu Casa Județeană de Pensii privind recalcularea acesteia potrivit art. 107 din L 263/2010.

Faptul că expertul cauzei a făcut vorbire în cuprinsul RET din 22.12.2023 că el își asumă opinia personală anterioară și, nu calculele efectuate de acesta în baza ordinelor de salarizare respectiv suma de 36.786 lei deoarece acest calcul și această sumă ar fi fost impuse de instanța de judecată iar el are o părere personală contrară, nu trebuie avută în vedere deoarece acesta în efectuarea expertizei, trebuie să țină cont de dispozițiile legii privind organizarea expertizelor judiciare, dispozițiilor CPCiv. și nu în ultimul rând de dispozițiile instanței dispuse în cadrul procesului civil.

Completarea RET dispusă de instanță nu a fost stabilită cu scopul de al pune în dificultate personală pe domnul expert ci pentru a lămurii cauza sub toate aspectele, inclusiv sub aspectul aplicării art. 38 alin 6 din L 153/2017 și a întinderii în timp a efectelor ordinelor de salarizare aferente.

Cu toate că instanța a calificat în mod corect cererea și în raport de disp. art. 107 din 263/2010 care prevăd că recalcularea/revizuirea drepturilor de pensie se efectuează în situația în care se constată diferențe între sumele stabilite și cele legal convenite, nu a dat eficiență acestor dispoziții legale arătând că actualizarea pensiilor în cazul magistraților se face automat potrivit art. 86 din L 303/2004, ceea ce este o altă situație diferită decât cea privind revizuirea.

Actualizarea pensiilor se face în raport cu creșterea veniturilor magistraților în activitate, însă în cazul de față trebuie ținut cont de perioada lungă în care s-a desfășurat procesul pe parcursul anilor 2021-2024 și de faptul că în acest răstimp s-au emis ordine de salarizare care au recunoscut venituri anterioare datei emiterii lor mergând în timp pentru unele categorii de magistrați până în anii 2017-2018 și totodată potrivit acestor ordine administrative s-a recunoscut și deplafonarea acestor venituri, deplafonare care se aplică și în prezent în baza ordinelor de salarizare întru-cât LI53/2017 nu a fost abrogată situație în care consider că sunt îndreptățiți să solicite revizuirea deciziei de pensionare.

În aceste condiții este de înțeles că la momentul introducerii acțiunii nu avea de unde să cunoască că se vor emite ordinele de salarizare care pe lângă recunoașterea deplafonării recunosc și efectele hotărârilor judecătorești referitoare la VRS 605 și coeficient 19 și consideră că acest fapt îl îndreptățește să solicite recalcularea veniturilor recunoscute ulterior prin ordine de salarizare. Potrivit art. 107 alin 2 din L 263/2010.

Solicită admiterea și a capătului de cerere privind restituire acestor sume (diferențe) începând cu data de 15.05.2024 data intrării în plată a pensiei de serviciu.

Pentru aceleași considerente expuse mai sus apreciază că soluționarea cererii se poate face și strict în cotractoriu cu Tribunalul xxxxx prin obligarea acestuia la emiterea unei adeverințe tip în care să includă în veniturile aferente ultimei luni de activitate a VRS 605,2 lei și coeficient 19 și nu așa cum a procedat instanța de fond în sensul că ar avea dreptul și la veniturile prevăzute de VRS 605, 2 lei dar în limita de 22084 lei, venit care este mult inferior celui avut în plată de orice alt magistrat aflat în activitate în aceeași lună de referință.

Solicită admiterea apelului, casarea hotărârii apelate și rejudecând cauza să se dispună admiterea acțiunii așa cum a fost formulată.

La data de intimată 31 mai 2024, intimatul Tribunalul Argeș a depus la dosar întâmpinare, prin care a solicitat respingerea apelului ca nefondat și menținerea sentinței ca fiind legală și temeinică.

În ceea ce privește procedura de lucru pentru întocmirea documentației și emiterii adeverințelor de stabilire, actualizare, revizuire și recalculare a pensiei de serviciu a judecătorilor din cadrul curților de apel, tribunalelor și judecătoriilor, precizează faptul că ÎCCJ a emis Circulara nr. 12 (actualizată la 03.11.2023).

Potrivit pct. 5 din circulară se arată următoarele: Pentru revizuirea pensiei de serviciu, conform art. 107 alin. 1 din Legea nr. 263/2010, în situația în care, ulterior stabilirii și/sau plății drepturilor de pensie, se constată diferențe între sumele stabilite și/sau plătite și cele legal convenite:

5.1. la cererea pensionarului sau din oficiu, la solicitarea ordonatorului secundar sau terțiar, adeverința pentru revizuirea pensiei de serviciu se întocmește și se transmite conform regulilor menționate la pct. 1 și 2 și modelului prevăzut în anexa nr. 3;

5.2. la emiterea adeverinței, ordonatorii de credite au obligația de a verifica dacă elementele a căror luare în considerare se solicită nu au fost deja valorificate prin adeverințe emise anterior;

5.3. Adeverințele de revizuire a pensiei de serviciu stabilite și puse în plată după 30 decembrie 2021 se eliberează numai ulterior emiterii ordinului individual de stabilire a drepturilor salariate ale judecătorului, calculate având în vedere valoarea de referință sectorială 605,225 lei (recunoscută prin Ordinul ministrului justiției nr. 6245/C/30.12.20210, fără a fi afectate de aplicarea prevederilor art. 38 alin. 6 din Legea nr. 153/2017, astfel cum s-a stabilit prin Ordinul președintelui ÎCCJ nr. 2734/1 din 27 septembrie 2023.

5.4. pe baza adeverinței menționate la pct. 5.1., dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru revizuirea pensiei de serviciu, ordonatorul principal de credite emite adeverința întocmită potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 4 și o transmite ordonatorului secundar solicitant.

Învederează faptul că pentru reclamantul apelant a fost întocmit Proiectul de adeverință nr. 87/11.01.2024 pentru revizuirea pensiei de serviciu, conform Legii nr. 236/2010 privind sistemul public de pensii publice, cuprinzând indemnizația de încadrare brută lunară și sporurile din ultima lună de activitate conform Ordinului Președintelui ÎCCJ nr. 3245/03.11.2023, începând cu data de 15 mai 2023, venitul total brut fiind de 27.619 lei.

În ceea ce privește solicitarea reclamantului apelant în motivarea apelului în sensul că soluționarea cererii se poate face și strict în contradictoriu cu Tribunalul xxxxxx prin obligarea acestuia la emiterea unei adeverințe tip în care să includă în veniturile aferente ultimei luni de activitate a VRS 605,2 lei și coeficient 19 și nu așa cum a procedat instanța de fond în sensul că ar avea dreptul și la veniturile prevăzute de VRS 605,2 dar în limita de 22.084 lei, venit care este mult inferior celui avut în plată de orice alt magistrat aflat în activitate în aceeași luna de referință, după cum au arătat mai sus, Tribunalul xxxxxxxx a întocmit Proiectul de adeverință nr. xxx/11.01.2024 pentru revizuirea pensiei de serviciu, iar venitul brut este mult superior celui stabilit de instanță prin sentința civilă nr. xxxx/07.03.2024 (27.619 lei față de 22.084 lei).

În ceea ce privește aspectele privind includerea în venituri a coeficientul 19, solicită instanței să respingă această solicitare, având în vedere dezlegările pronunțate de ÎCCJ, respectiv Decizie nr. 3/11 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial nr. 422 din 09 mai 2024 și Decizia nr. 4/11.03.2024, publicată în Monitorul Oficial nr. 3S3 din 24 aprilie 2024.

Pentru motivele mai sus arătate, apreciază că aspectele invocate de reclamat în motivarea apelului sunt neîntemeiate, motiv pentru care solicită respingerea apelului și menținerea sentinței civile ca fiind legală și temeinică.

La data de intimata 14 iunie 2024, intimata Casa Județeană de Pensii xxxxx, a depus la dosar întâmpinare, prin care a solicitat respingerea apelului ca fiind netemeinic și nelegal, susținând următoarele:

În fapt, prin cererea înregistrată la CJP xxxxxxx sub nr. xxxxxx apelantul xxxxxxxx a solicitat înscrierea la pensie de serviciu .

Prin decizia nr.xxxxxxx emisa de Casa Județeană de Pensii xxxxx apelantul xxxxxxx a fost înscris la pensie de serviciu, începând cu data de 01.09.2021, în conformitate cu dispozițiile art.82 din Legea nr.303/2004 privind acordarea pensiei de serviciu, cu modificările și completările ulterioare. Drepturile de pensie au fost stabilite în cuantum de 17522 lei, în raport de o vechime în magistratură de 25 ani și un venit brut stabilit conform Legii 153/ 2017 avut în ultima luna de activitate înainte de data pensionării, conform adeverinței nr. xxxx/22.10.2011 eliberată de Tribunalul xxxxxx .

Conform art.13 din HG nr. 1275/ 2005 reprezentând norme metodologice de aplicare a Legii nr. 303/2004 în vederea stabilirii pensiei de serviciu, dosarul de pensie trebuie să cuprindă adeverința-tip pentru pensia de serviciu, întocmită de ultima unitate angajatoare, care va cuprinde vechimea în magistratură, vechimea numai în funcțiile de judecător și de procuror, media veniturilor brute realizate în ultimele 12 luni de activitate înainte de data pensionării și venitul brut realizat la data pensionării.

Prin sentința civilă nr. xxxxx/20.08.2020 a Tribunalului xxxxxx , definitivă prin Decizia Civilă nr.403/22.02.2021 a Curții de Apel xxxxx s-a statuat cu putere de lucru judecat că pârâții Tribunalul xxxxxxși Curtea de Apel xxxxxxau fost obligați la recalcularea indemnizațiilor de încadrare convenite reclamanților pentru perioada desfășurată în cadrul Tribunalului xxxxxx, Curții de

Apel xxxxx si/sau instituțiilor arondate începând cu data de 15.04.2019 și în continuare, prin valorificarea coeficientului de multiplicare de 19, 00 stabilit în Anexa la Ordonanța de urgentă a Guvernului nr.27/2006 lit.A) pct.13.

Casa Județeană de Pensii xxxxxx nu a fost parte în Dosarul nr. xxxxxxx si nu poate proceda la recalcularea pensiei apelantului atât timp cât operațiunea de recalculare trebuie îndeplinită de părții nominalizați prin hotărâre judecătorească definitivă, respectiv angajatorii reclamanților din dosar.

De altfel, chiar Tribunalul xxxxx prin adresa nr.842/22.10.2021 a comunicat apelantului că a solicitat Ministerului Justiției clarificarea situației în sensul de a-i emite ordin de salarizare potrivit titlului executoriu .

Mai mult, casele teritoriale de pensii nu au competente în ceea ce privește recalcularea drepturilor salariale ale apelantului în baza unei hotărâri judecătorești care nu le este opozabilă întrucât situația drepturilor sale salariale este cunoscută numai de către angajator (în speță Tribunalul Argeș comunicată instituției de către angajator prin adeverința -tip prevăzută de lege).

Conform art.20 din HG nr. 1275/2005 răspunderea cu privire la stabilirea vechimii în magistratură, a vechimii în funcția de judecător sau de procuror, a mediei veniturilor brute realizate în ultimele 12 luni de activitate înainte de data pensionării și a venitului brut realizat la data pensionării a judecătorilor și procurorilor revine instituției care eliberează adeverința-tip.

În concluzie, solicită respingerea apelului.

La data termenul din data de 4 decembrie 2024, apelantul a depus la dosar cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție și cerere prin care a invocat excepția de neconstituționalitate a disp. art. 1, 2 și 3 din OUG 62/2024 prin raportare la art. 1, alin. 3 și 4 , art. 124 și art. 126, art. 15 și 16 alin. 1, art. 53, art. 115, alin. 4 din Constituția României.

Prin cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, apelantul solicită a se pronunța o Hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care Curtea fost sesizată, respectiv cea prevăzută de art.38, alin.6 din L. 153/2017, art.82 din L.303/2004, litera a, nr.6-13 din Anexa la OUG 27/2006, aprobată prin L.45/2007.

Cu titlul prealabil, prin încheierea din 30.10.2024 pronunțată în cadrul prezentului dosar, Curtea a respins sesizarea Î.C.CJ., cu soluționarea chestiunii de drept privind modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor art.82, alin. 1 și 2, din Legea 304/2004.

Acestea prevăd:

alin. 1 -Direcția Națională Anticorupție este condusă de un procuror șef, asimilat prin adjunctului procurorului general al Parchetului de pe lângă Î.C.CJ. ajutat de doi adjuncți, asimilați adjunctului procurorului general al Parchetului de pe lângă Î.C.CJ.

alin.2- În activitatea sa procurorul șef al DNA este ajutat de doi consilieri, asimilat consilierilor Procurorului general al Parchetului de pe lângă ICCJ.

Având în vedere faptul că, instanța a respins prima sesizare, considerând inițial că lipsește temeiul chestiunii de drept pe care Î.C.CJ. trebuia să o lămurească, stabilind însă, că acest temei trebuie să fie dispozițiile art. 82, alin. 1 și 2 din Legea 304/2004, în raport de conținutul acestora consideră că temeiul invocat prin prezenta sesizare, respectiv cel prevăzut de art.38, lin.6 din Legea 153/2017, art. 82 din L.303/2004, litera a, nr. 613 din Anexa la OUG 27/2006, aprobată prin Legea 45/2007, este suficient să îndeplinească și acea condiție, pe care Curtea nu a identificat-o în cadrul primei sesizări.

În aceste condiții, consideră că este necesar ca Î.C.CJ. să lămurească această chestiune de drept, avându-se în vedere și un posibil conținut al întrebării adresat Instanței Supreme.

„ Dacă drepturile salariale acordate prin acte administrative, respectiv ordine de salarizare prin care au fost recunoscute, utilizarea VRS 605,225 lei și a coeficienților de multiplicare prevăzuți de lit.A, art.13 din Anexă la OUG 27/2006 emise de ordonatorul principal de credite- Președintele I.C.C.J., au natura unor drepturi salariale și pot fi avute în vedere la stabilirea bazei de calcul a pensiei de serviciu și nu sunt plafonate”.

Consideră că nu este necesar ca instanța să se antepună asupra fondului cauzei prin trimiterea în fața instanței de Contencios Administrativ pentru lămurirea drepturilor apelantului acordate prin ordine de salarizare, deoarece din dosarul instanței de fond reiese în baza probelor că

aceste drepturi salariale ne-au fost recunoscute prin Ordine de salarizare, așa cum au identificat și experții cauzei.

Face această solicitare ținând seama de necesitatea de urgență a unei practici judiciare uniforme și unitare care să elimine diferențierile în materia stabilirii a bazei de calcul a pensiei de serviciu.

Acest lucru își răsfărânge beneficiile atât pe planul înfăptuirii justiției în mod egal și al asigurării egalității în fața legii cât și asupra raporturilor socio-economice ținând cont că justiția reprezintă un factor esențial de echilibru și stabilitate socială într-un stat de drept și că în realizarea deplină a acestui rol se impun o unificarea a practicii judiciare și o asigurare a stabilității raporturilor juridice inclusiv în domeniul stabilirii pensiei de serviciu plătită din fonduri publice.

Face trimitere la Ordinul 959/1 /12.04.2024 ; Ordinul 998/1/ 28.04.2023 ; Ordinul 3245/1/03.11.2023; Ordinul 56/1/ 01.02.2023 ; Ordinul 105/ I.C.C.J. 29.03.2023 și altele emise de ordonatorul principal de credite-Președintele I.C.C.J. ordine care în parte au fost avute în vedere, la instanța de fonc., de experții care au efectuat raportul de expertiză pentru termenul din data de 14.02.2024, redactat în 21.12.2023 în prezenta cauză în vederea stabilirii bazei de calcul a pensiei de serviciu.

Având în vedere configurația actuală a mecanismului hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și de efectul obligativității hotărârii pe care o pronunță I.C.C.J. în deplin acord cu îndatoririle sale constituționale de asigurare a aplicării și interpretării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești din România, solicită în baza art. 1 și 2 din OUG. 62/ 2024, sesizarea I.C.C.J. cu chestiunea de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei având în vedere sumele calculate cu titlul de bază de calcul a pensiei de serviciu de către experții cauzei prin raportul de expertiză mai sus amintit.

Apreciază că se impune sesizarea înaltei Curți de Casație și Justiție cu chestiunea de drept sesizată, raportat și la considerentele hotărârii instanței de fond, în care s-a reținut că nu a făcut dovada că indemnizația de încadrare ar trebui să fi stabilită prin raportare la o valoare sectorială de 605,2 lei și un coeficient de multiplicare 19 fără aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. 6 din legea nr. 153/2017.

În plus, și-a motivat cererea de apel pe drepturile salariale instituite prin Ordinele de salarizare mai sus menționate, nu pe hotărâri judecătorești.

Prin cererea prin care a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.1,2 și 3 din OUG 62/2024 prin raportare la art. 1, alin.3 și 4, art.124 și art.126, art.15 și 16 alin.1, art.53, art.1 15, alin.4 din Constituția României, susține următoarele:

Dispozițiile legale mai sus amintite din OUG 62/2024, au fost adoptate cu încălcarea prevederilor constituționale la care deja a făcut referire, respectiv art.73, alin.3, lit.j și 1 din Constituția României.

În aceste dispoziții constituționale sunt enumerate drepturi și libertăți constituționale fundamentale care nu pot fi reglementate decât prin legi organice sau de revizuirea Constituției cu referire la art. 1 din Constituția României.

Legile organice și Hotărârile privind regulamentele camerelor se adoptă cu votul majorității membrilor din fiecare cameră, așa cum prevăd dispozițiile art.76 din Constituție, situație în care ele nu pot fi adoptate prin intermediul delegării legislative ca în cazul prezentei OUG, fiind necesară punerea în acord cu prevederile art. 115 din Constituție.

Totodată, potrivit art. 108, alin.3 din Legea fundamentală, ordonanțele se emit în temeiul unei legi speciale de abilitare, în limitele și condițiile prevăzute de aceasta.

Astfel, mecanisme privind statul de drept, separația puterilor în stat, înfăptuirea justiției, judecătoria sunt independenți și se supun numai legii, instanțele judecătorești, egalitatea în drepturi, restrângerea exercițiului unor drepturi și unor libertăți, nu pot fi reglementate prin ordonanțe de urgență.

De asemenea, reglementarea art. 1 din Constituție, ține de revizuirea Constituției și se poate realiza doar de o Adunare Constituantă în condițiile prezentei Constituții.

Art. 1, 2 și 3 din OUG 62/2024 pe lângă modalitatea greșită în care a fost adoptată, încalcă drepturi și libertăți fundamentale, precum cele enumerate mai sus, situație în care solicită a se constata ivit contenciosul constituțional și să se sesizeze Curtea cu excepția de neconstituționalitate mai sus enunțate.

Asupra cererii de sesizare a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și a cererii de sesizare a Curții Constituționale, Curtea de Apel reține următoarele:

Cu privire la admisibilitatea sesizării, se reține că, potrivit art. I din O.U.G. nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 559 din 14 iunie 2024:

(1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.

(2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1).

(3) Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

Potrivit dispozițiile art. 2 alin. I din O.U.G. nr. 62/2024, dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Analizând îndeplinirea cumulativă în cauză a acestor condiții, Curtea constată că obiectul investirii instanței este calculul pensiei de serviciu a reclamantului, pensionat din funcția de judecător, litigiul făcând așadar parte din categoria proceselor la care fac referire dispozițiile art. I alin. 2, cu trimitere la alin. 1 din OUG nr. 62/2024 - procese privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice.

Prezenta cauză este în curs de judecată în calea de atac a apelului, în conformitate cu prevederile art. 96 alin. I pct. 2 C.pr.civ., la Curtea de Apel Ploiești, ce judecă în ultimă instanță, potrivit dispozițiilor art. 155 alin. 1 din Legea nr. 263/2010.

Soluționarea apelului depinde de lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art.82 alin.1 și 2 din Legea nr.303/2004, cu referire la baza de calcul pentru stabilirea pensiei, în contextul în care reclamantul a obținut hotărâri judecătorești care au produs efecte asupra drepturilor salariale iar ulterior și până la momentul pensionării sale au fost emise și ordine de salarizare având ca destinatari toți judecătorii din cadrul curților de apel, tribunalelor și judecătoriilor, ordine ce stabilesc un mod de calcul al drepturilor salariale favorabil față de cel stabilit prin hotărârile instanțelor de judecată.

Curtea de apel constată că problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, astfel cum rezultă din datele publice afișate pe portalul acestei instanțe, iar asupra aspectelor ce fac obiectul sesizării instanța supremă nu a statuat, astfel cum rezultă din jurisprudența sa.

Se mai impune precizarea că, spre deosebire de art. 519 alin. I C.pr.civ., prevederile art. 2 alin. I din O.U.G nr. 62/2024 nu mai stabilesc și condiția noutății, iar caracterul imperativ al normelor în discuție exclude orice eventuale aprecieri ale instanței de trimitere cu privire la dificultatea chestiunii de drept, astfel că nu se impune analiza îndeplinirii condițiilor referitoare la aceste aspecte.

În concluzie, Curtea apreciază că, în cauză, sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile O.U.G. nr. 62/2024.

Punctul de vedere al părților asupra chestiunii de drept:

Apelantul reclamant și-a expus punctul de vedere în cererea de sesizare.

Intimații nu au formulat puncte de vedere cu privire la chestiunea de drept.

Punctul de vedere al completului de judecată care pronunță prezenta încheiere:

În condițiile în care reclamantul din cauză este parte care a obținut un mod de calcul al drepturilor salariale prin hotărâri judecătorești definitive dar, în același timp este și destinatarul unor ordine de salarizare prin care se stabilește un mod de calcul al drepturilor salariale favorabil, ordine ce au intervenit după rămânerea definitivă a hotărârilor și înainte de încetarea raportului de serviciu prin pensionare, se pune în discuție căror efecte trebuie să se dea prevalență la determinarea, în condițiile art.82 din Legea nr.303/2004, a bazei de calcul pentru stabilirea pensiei.

Pe de o parte, trebuie reținut că efectele hotărârii judecătorești în materia drepturilor salariale sunt limitate la perioada în care raportul juridic de muncă subzistă, nu este modificat și nu încetează prin una din modalitățile prevăzute de lege și doar în perioada de activitate a normei de drept aplicată și interpretată prin hotărâre.

Pe de altă parte, chiar și în perioada în care o hotărâre judecătorească își produce efectele între părți, dacă angajatorul emite un ordin de salarizare prin care stabilește pentru toți angajații drepturi salariale favorabile în raport cu cele recunoscute prin hotărâre judecătorească unui angajat, dispozițiile ordinului trebuie să se aplice și acestuia din urmă, cu atât mai mult cu cât, cum este vorba despre ordinele invocate de reclamant în cauză, acestea au fost emise în considerarea necesității egalizării tuturor salariilor aceleiași categorii profesionale la nivel maxim, astfel cum erau recunoscute prin alte hotărâri judecătorești.

Dacă reclamantul se regăsea, în perioada de activitate, în categoria de personal avută în vedere de ordinele de salarizare, atunci și baza de calcul a pensiei, calculată potrivit art.82 din Legea nr.303/2004 trebuia să cuprindă nu indemnizația efectiv primită ci pe cea pe care reclamantul trebuia să o aibă.

Modul de dezlegare a acestei chestiuni de drept este determinant pentru soluționarea capătului de cerere având ca obiect eliberarea adeverinței necesară stabilirii dreptului la pensie, având în vedere că această dispoziție a instanței va trebui să se raporteze nu numai la momentul sesizării ci și la momentul anterior eliberării din funcție prin pensionare, a reclamantului.

În consecință, Curtea va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, conform art. 2 alin.1 din OUG 62/2024 și suspendarea judecării în prezenta cauză, până la pronunțarea hotărârii prealabile, potrivit art. 520 alin.2 C. pr. civ.

În ceea ce privește cererea de sesizare a Curții Constituționale a României cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.1, 2 și 3 din OUG nr.62/2024, Curtea de apel o apreciază ca lipsită de interes, întrucât aceste norme constituie temeiul în baza căruia se solicită de către apelantul-reclamant sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție. Or, sesizarea Curții Constituționale și eventuala admitere a excepției de neconstituționalitate a acestor texte de lege ar lăsa fără suport însăși cererea de sesizare pentru dezlegarea chestiunii de drept, considerată de instanță ca admisibilă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D I S P U N E:**

Conform art.2 alin.1 din OUG nr.62/2024, dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept cu privire la dispozițiile art.82 alin. 1 și 2 din Legea nr. 303/2004 respectiv:

Dacă drepturile salariale acordate prin acte administrative, ordine de salarizare prin care au fost recunoscute, utilizarea VRS 605,225 lei și a coeficienților de multiplicare prevăzuți de lit.A, art. 13 din Anexă la OUG 27/2006 emise de ordonatorul principal de credite- Președintele I.C.C.J., au natura unor drepturi salariale și pot fi avute în vedere la stabilirea bazei de calcul a pensiei de servicii și nu sunt plafonate.

Suspendă judecata apelului până la soluționarea de către Înaltei Curți de Casație și Justiție sesizării formulate.

Cu recurs pe toată perioada suspendării, care se depune la Curtea de Apel Ploiești.

Respinge cererea de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.1, 2 și 3 din OUG nr.62/2024, ca lipsită de interes.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței azi
xxxxxxxxxxxx.

Președinte,
xxxxxxxxxxxxx

Judecător,
xxxxxxxxxxxxx

Grefier,
xxxxxxxxxxxxx

Operator de date cu caracter personal
Nr. notificare 3120/2006
Red. xxxxxxxx
Tehnored. xxxxxxxx
6 ex./xxxxxxxx